

Advies nr 19/2015 ANO van 10 juni 2015

Betreft: Klacht met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens (basisgegevens met betrekking tot zaakvoerders/bestuurders van rechtspersonen) door een handelsinformatiekantoor. (CO-A-2015-023)

De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer;

Gelet op de klacht ingediend op 23 september 2014 door mevrouw A en de heer B, vertegenwoordigd door meester C, tegen verweerder D (een handelsinformatiekantoor);

Gelet op de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens (hierna WVP), inzonderheid artikel 31;

Gelet op het verslag van de heer Dirk Van Der Kelen;

Nadat zij de argumenten van betrokken partijen in overweging genomen heeft;

Brengt op 10 juni 2015 het volgend advies uit:

I. CONTEXT EN VOORWERP VAN DE KLACHT

1. Er werd een klacht ingediend op 23 september 2014 door klagers A en B, vertegenwoordigd door C, tegen verweerder D (een handelsinformatiekantoor).
2. De tegensprekelijkheid van de klachtprocedure werd gewaarborgd door uitwisseling van de door de partijen gevoerde briefwisseling tot 2 maart laatstleden, datum waarop vertegenwoordiger C het laatste schrijven van verweerder D van 9 januari 2015 beantwoordde en waarmee hij de klacht bevestigde omdat hij geen genoegen kon nemen met het gevoerde verweer.
3. Gelet op de uitgewisselde argumenten en de door partijen ingenomen standpunten, stelde de voorzitter van de Commissie vast dat in deze aangelegenheid geen minnelijke schikking kon worden getroffen. Bijgevolg werd het dossier aan de Commissie als collegiaal orgaan voorgelegd (cf. artikel 31 WVP).

II. BEOORDELING VAN DE ONTVANKELIJKHEID

4. De Commissie stelt vast dat de klacht ontvankelijk is, aangezien:
  - de klacht is ondertekend en gedagtekend;
  - de klacht een uiteenzetting van de feiten bevat;
  - de klagers A en B, van een belang doen blijken, gezien hun persoonsgegevens worden verwerkt door verweerder D en waarbij zij menen dat deze gegevensverwerking niet conform de WVP verloopt.

III. BEOORDELING VAN DE GEGRONDHEID

Feiten en retroacta

5. De relevante feiten, nuttig voor de beoordeling van de zaak, zoals zij uit de stukken en uit de argumenten van partijen blijken, kunnen als volgt worden samengevat.
6. Verweerder heeft als handelsinformatiekantoor een handelsinformatierapport opgesteld voor een klant over de vennootschap waarin beide klagers actueel een mandaat bekleden als bestuurder.

7. Dit rapport maakt tevens gewag van het feit dat klagers nog mandaten hebben bekleed in andere rechtspersonen die naderhand in staat van faillissement werden verklaard.
8. Klagers stellen dat zij en hun lopende vennootschap hierdoor in een negatief daglicht worden gesteld bij gebruikers van dit rapport (onder andere kredietverstrekkers).
9. Bij e-mail van 20 september 2013 vanwege klager B ontving verweerder dan ook een verzoek tot aanpassing/verwijdering van deze 'negatieve' persoonsgegevens in dit rapport.
10. Bij e-mail van 3 oktober 2013 kondigde verweerder aan dit verzoek te zullen onderzoeken.
11. Verweerder stelt dat de klagers bij brief van 8 oktober 2013 werden geïnformeerd over de resultaten van dit onderzoek, maar dat geen positief gevolg kon worden gegeven aan het verzoek, gezien er naar het oordeel van de verweerder werd gevraagd om objectief correcte, voor de beoogde doelstelling relevante gegevens weg te laten uit het rapport in functie van de subjectieve wensen van de klagers. Klagers stellen deze brief niet te hebben ontvangen, waarop ze onderhavige klacht indienden.
12. Klagers houden voor dat de opname van de gegevens met betrekking tot hun voormalig bestuursmandaat in een failliet verklaarde vennootschap, in het handelsrapport over de vennootschap waarin zij heden een bestuursmandaat bekleeden, strijdig is met de WVP.
13. De verwerking van gegevens over eerdere bestuursmandaten in vennootschappen zou in het bijzonder een schending uitmaken van de artikelen 4, 5 en 8 WVP.
14. Klagers houden samengevat voor:
  - dat zij de brief van 8 oktober 2013 niet hebben ontvangen en dat de verweerder het tegendeel niet kan bewijzen;
  - dat zij niet werden geïnformeerd over de verwerking van hun persoonsgegevens door de verweerder¹ overeenkomstig artikel 9 § 2 WVP en dat de verweerder het tegendeel niet kan bewijzen;

---

¹ Klagers zouden enkel op de hoogte zijn van het handelsrapport van verweerder via de gebruikers ervan (volgens de stukken 2 verschillende kredietverstrekkers).

-dat de verweerder zich niet batig kan beroepen op artikel 9 § 2, tweede lid, b) WVP om eventueel vrijgesteld te zijn van deze informatieplicht;

-dat er sprake is van een onrechtmatige verwerking van persoonsgegevens in de zin van artikelen 4 t.e.m. 8 WVP;

-dat het belang of de fundamentele rechten en vrijheden van de betrokkenen zwaarder doorwegen dan de commerciële belangen van de verweerder;

-dat de gelaakte informatie schadelijk zou zijn voor henzelf en de lopende vennootschap;

-dat is er geen reden is om de gelaakte informatie (nog) te vermelden in het handelsrapport over de lopende vennootschap;

-dat de informatie eigen aan de onderneming zelf voldoende zou moeten zijn om de solvabiliteit te beoordelen en niet de eerdere professionele betrokkenheid van klagers in andere vennootschappen;

-dat de gelaakte gegevens onbepikt worden bewaard zich daarbij beroepend op de aangifte van de verweerder bij de Commissie;

-dat een arrest van het EU-Hof van 13 mei 2014 hun stelling ondersteunt dat hun grondrechten op eerbiediging van het privéleven en op bescherming van persoonsgegevens van gegevenssubjecten in beginsel prevaleren op het economische belang van de verantwoordelijke voor de verwerking.

15. Verweerder houdt samengevat voor:

-dat hij de brief van 8 oktober 2013 heeft overgemaakt aan de lopende vennootschap van de klagers, maar geen bewijs van verzending kan voorleggen. Een gedagtekende doch niet ondertekende versie van deze brief kon wel worden voorgelegd;

-dat de betrokkenen wel werden geïnformeerd overeenkomstig artikel 9 § 2 WVP. Voor klager B wordt bijvoorbeeld verwezen naar een kennisgevingsbrief van 23 september 2002. Er kon geen bewijs van verzending ervan worden voorgelegd. Er kon evenmin een kopie van deze brief worden bezorgd. De reden waarom verweerder weet dat op die datum een kennisgevingsbrief is verstuurd geweest, is het feit dat er op het moment

van de registratie een automatisch procédé in gang schiet die deze brief produceert en eveneens verstuurt;

-dat hij zich eventueel kan beroepen op artikel 9 § 2, tweede lid, b) WVP om vrijgesteld te zijn van die informatieplicht;

-dat hij zich kan beroepen op zijn maatschappelijk doel, zijnde het vergaren van handelsinformatie;

-dat de betrokkenheid bij een eerder faillissement, zijnde het professionele verleden van klagers, belangrijk geacht kan worden om de kredietwaardigheid, solvabiliteit en risico's te kennen van de lopende rechtspersoon;

-dat slechts relevante en minimale basisgegevens m.b.t. de professionele activiteiten van klagers worden verwerkt;

-dat er evenwicht is inzake de tegengestelde belangen en de rechten en vrijheden van de klagers niet a priori zwaarder doorwegen dan zijn belangen;

-dat de gegevens in de praktijk niet langer dan noodzakelijk worden bewaard en dat de klagers zich beroepen op een verouderde aangifte van de verweerder die stelde dat de gegevens onbeperkt werden bijgehouden;

-dat een arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen dd. 12 september 2012 en een publicatie² in het ledenblad van de Unie der Rechters in Handelszaken zijn handelswijze en het gevoerde verweer ondersteunen.

Analyse van de Commissie

16. De Commissie kan zich niet uitspreken over niet te controleren beweringen van de betrokken partijen, zoals de bewering in hoofde van verweerder dat hij heeft voldaan aan de kennisgevingsplicht van artikel 9 § 2 WVP (terwijl de klagers dit ontkennen, zie eerder), alsook de bewering in hoofde van de klagers dat de verweerder niet heeft gereageerd op het verzoek tot aanpassing/verwijdering (terwijl de verweerder het tegendeel beweert en zelfs ondanks het feit dat dit verzoek eigenlijk niet voldeed aan de procedurele

---

² In Foro 2014, nr. 43.

voorwaarden gesteld door de WVP en het KB van 13 februari 2001 *ter uitvoering van de WVP*).

17. De Commissie kan zich wel uitspreken over de kern van de klacht, met name of het in het licht van de WVP is toegestaan en relevant is informatie omtrent eerdere bestuursmandaten in naderhand failliet verklaarde vennootschappen te verwerken en mee te delen aan potentiële handelspartners en hoe lang, in bevestigend geval, de historiek van dergelijke mandaten mag teruggaan in de tijd.
18. De Commissie stelt de toepasselijkheid van de WVP vast aangezien de gelaakte gegevens betrekking hebben op klagers als voormalig bestuurders van de vennootschappen. Beide partijen erkennen overigens dat de verwerking van dergelijke gegevens onderworpen is aan de bepalingen van de WVP. Het is evident dat de verweerder door de verwerking van het faillissement van vennootschappen en het bestuursmandaat dat klagers in deze vennootschappen hebben uitgeoefend, een verantwoordelijke voor de verwerking wordt in de zin van artikel 1, § 4 WVP die onverkort de WVP dient na te leven.
19. De Commissie stelt bovendien vast dat de kernproblematiek van deze klacht al tot verschillende rechterlijke uitspraken³ heeft geleid, inclusief op niveau van het Hof van Beroep, waarin de toepasselijkheid en de gevolgen van de WVP reeds grondig en gedetailleerd werden besproken. Ook het arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen dd. 12 september 2012, waarnaar de verweerder verwijst, handelt over deze problematiek.
20. In wat volgt toetst de Commissie de kernproblematiek van deze klacht aan de algemene voorwaarden voor de rechtmatigheid van de verwerking van persoonsgegevens uit de WVP.

Finaliteit van de verwerking (artikel 4 § 1, 2° WVP)

21. De Commissie stelt vast dat deze analyse reeds werd gemaakt in voornoemde rechterlijke uitspraken en zij deelt die analyse.
22. De Commissie is van oordeel dat de opname van de gegevens met betrekking tot de bestuursmandaten van de klagers in nadien failliet verklaarde vennootschappen in het

---

³ Gent (1e k.) 6 januari 2005, T.G.R. 2007, 92-93. Dit arrest bevestigde over de hele lijn het vonnis a quo (Kh. Kortrijk (1e k.) 19 juni 2003, T.G.R. 2007, 96-100). Zie tevens Kh. Brugge (1e k.) 27 oktober 2004, T.G.R. 2007, 94-96.

handelsrapport over de lopende vennootschap van de klagers kadert in de doelstelling van verweerder.

Toelaatbaarheid van de verwerking (artikel 8 WVP)

23. De Commissie stelt vast dat de eventuele toepasselijkheid van artikel 8 WVP niet aan bod komt in voornoemde rechterlijke uitspraken. De problematiek wordt in deze uitspraken enkel getoetst aan artikel 5 WVP (zie hierna).
24. Volgens de Commissie gaat het hier echter niet om een verwerking van gerechtelijke gegevens in de zin van artikel 8, § 1 WVP. Vooreerst is er niet noodzakelijk sprake van een "geschil voorgelegd aan hoven en rechtbanken". Er kan bijvoorbeeld ook sprake zijn van een faillissement op aangifte van de koopman. Als er al sprake zou zijn van een dergelijk geschil, dan zou het geschil bovendien principieel betrekking hebben op de vennootschap. Het gaat evenmin over "verdenkingen, vervolgingen of veroordelingen met betrekking tot misdrijven". In de regel is het faillissement van een vennootschap geen misdrijf.
25. Bovendien gaat het hier om openbare gegevens. Het vonnis van faillietverklaring wordt bij uittreksel bekend gemaakt in het Belgisch Staatsblad (artikel 38 Faillissementswet van 8 augustus 1997). Bovendien wordt de beslissing tot sluiting van de verrichtingen van het faillissement van een rechtspersoon eveneens bij uittreksel gepubliceerd, met vermelding van de identiteit van de bestuurders of zaakvoerders van de vennootschap die als vereffenaars worden beschouwd (artikel 83 Faillissementswet en artikel 185 Wetboek van Vennootschappen van 7 mei 1999). Voor dergelijke informatie baseert verweerder zich ook op de algemene rol ter griffie en meer bepaald de lijst van zaken die behandeld worden voor de rechtbank. Conform artikel 719 van het Gerechtelijk Wetboek is deze lijst openbaar en kan door iedereen worden geraadpleegd ter griffie. Tenslotte kan gesteld worden dat de verwerking van verweerder zich verdraagt met het doel van die wettelijk georganiseerde bekendmakingen. De aldus ingewonnen informatie wordt opgenomen in de databank van verweerder en stelt de met verweerder contractueel verbonden klanten in staat zich een beeld te vormen van de kredietwaardigheid en de economische situatie van een derde waarmee ze een handels- of kredietrelatie willen aangaan⁴.

---

⁴ Zie in dat verband tevens Gent (1e k.) 6 januari 2005, T.G.R. 2007, 92-93: "Dat faillissementsvonnissen ook door de overheid worden gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad waardoor schuldeisers worden ingelicht, kan geen beletsel vormen voor een verdere verwerking van deze gegevens door een handelsinformatiebedrijf. De doelstelling van dergelijk bedrijf is anders en ruimer dan de publicatie door de overheid".

Toelaatbaarheid van de verwerking (artikel 5, eerste lid, f) WVP)

26. De Commissie is van oordeel dat het toelaatbaar karakter van deze verwerking enkel in het licht van artikel 5, eerste lid, f) WVP moet worden beoordeeld: de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van het gerechtvaardigde belang van de verantwoordelijke voor de verwerking of van een derde aan wie de gegevens worden verstrekt, tenzij het belang of de fundamentele rechten en vrijheden van de betrokkene, in het bijzonder het recht op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, prevaleert.
27. De Commissie stelt vast dat deze belangenafwegingsanalyse reeds werd doorgevoerd in voornoemde rechterlijke uitspraken en zij deelt die analyse. Er kan worden verwezen naar volgende relevante passages:
28. *"Bij de afweging van de belangen moet enerzijds rekening gehouden worden met de relevantie van de informatie voor degene die ze verwerkt en anderzijds met de aard van deze informatie. Het betreft weliswaar een persoonsgegeven dat betrekking heeft op tweede eiser, doch dit gegeven houdt geen verband met zijn privéleven, maar met de uitoefening van een mandaat in een vennootschap. Het betreft een gegeven dat openbaar is"*⁵.
29. *"De vaststelling dat de betreffende gegevens openbaar zijn, sluit niet uit dat het persoonsgegevens zijn die de bescherming van de WVP genieten, doch met dit openbaar karakter dient rekening gehouden te worden bij het afwegen van het belang van de verwerker van de gegevens met het recht van tweede eiser op bescherming op het gebruik en de verspreiding ervan. Dit recht op bescherming van een gegeven, dat louter verband houdt met de uitoefening van een bestuurdersmandaat, weegt niet zwaarder door dan het recht van verweerster om dit gegeven op te nemen in de handelsinformatie met betrekking tot eerste eiseres"*⁶.
30. *"Het nadeel dat eisers desgevallend zouden kunnen lijden door het feit dat gegevens over een vroeger bestuurdersmandaat van tweede eiser in de handelsinformatie wordt opgenomen, is niet buiten verhouding tot het voordeel dat verweerster verkrijgt door deze handelsinformatie te kunnen vervolledigen met een relevant gegeven"*⁷.

---

⁵ Kh. Kortrijk (1e k.) 19 juni 2003, T.G.R. 2007, 96-100.

⁶ Kh. Kortrijk (1e k.) 19 juni 2003, T.G.R. 2007, 96-100.

⁷ Kh. Kortrijk (1e k.) 19 juni 2003, T.G.R. 2007, 96-100.

31. *“De rechten en vrijheden van tweede appellant op wie de vermelding in het handelsrapport betreffende eerste appellante betrekking heeft, wegen niet zwaarder door dan het gerechtvaardigde belang van geïntimeerde om aan haar klanten correcte, objectieve en volledige informatie te verschaffen. Hierbij dient opgemerkt te worden dat de uitoefening van een bestuursmandaat niet een loutere privé aangelegenheid is maar tevens een openbaar karakter heeft zoals blijkt uit de door de eerste rechter aangehaalde wettelijk georganiseerde bekendmakingen. Door de uitoefening van een bestuursmandaat in een vennootschap neemt een bestuurder trouwens rechtstreeks deel aan het economisch leven, hetgeen zijn loutere privé-belangen overstijgt”⁸.*
32. Wat de verwijzing betreft naar het arrest van het EU-Hof, is de Commissie van oordeel dat deze uitspraak in casu weinig relevant is, omdat de situatie aan de orde in het geding voor dit Hof⁹, niet vergelijkbaar is met de zaak waarover de Commissie zich thans moet uitspreken.
33. De Commissie is overigens van oordeel dat artikel 5, eerste lid, f) WVP net inhoudt dat het belang van de verantwoordelijke dient te worden afgewogen tegen het privacybelang van de betrokkene. Van a priori verabsolutering kan geen sprake zijn: er moet aan belangenafweging worden gedaan. Dit blijkt overigens ook uit de bewoordingen van artikel 8 EVRM¹⁰.
34. Hoewel de informatie over klagers a priori onder een voorschrift van wettelijke openbaarmaking valt, geniet de opname en gebruik ervan in de interne bestanden van de verweerder en de verstrekking ervan in het kader van de handelsactiviteit van verweerder aan klanten die met verweerder een overeenkomst hebben gesloten, slechts voldoende legitimiteit, mits het belangenevenwicht waarvan sprake in artikel 5, eerste lid f) WVP op precieze wijze wordt waargemaakt door verweerder.

---

⁸ Gent (1e k.) 6 januari 2005, T.G.R. 2007, 92-93.

⁹ In deze zaak ging het om een Spaanse man, waarvan de bekendmaking uit 1998 van de veiling van zijn huis in verband met socialezekerheidschulden het eerste zoekresultaat was als op zijn naam werd gegoogeld.

¹⁰ *“Artikel 8 – Recht op eerbiediging van privé familie- en gezinsleven*

1. Een ieder heeft het recht op respect voor zijn privé leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen”.

35. De Commissie is van oordeel dat pas indien het samenstel van waarborgen, neergelegd in de WVP, in de praktijk door verweerder wordt aangeboden en geëerbiedigd, er kan gesteld worden dat recht wordt gedaan aan het belangencriterium van artikel 5, eerste lid, f) WVP en aan artikel 2 WVP.
36. Dit betekent onder andere dat de betrokkenen terdege hadden moeten worden geïnformeerd over deze verwerking in de zin van artikel 9 WVP en dat zij terdege hadden moeten worden ingelicht over het gevolg die de verweerder heeft verleend aan het verzoek tot uitoefening van bepaalde met die verwerking samenhangende rechten (punten waarover echter blijvende betwisting bestaat tussen partijen en waarover de Commissie zich dus niet verder kan uitspreken, zie eerder).

Proportionaliteit van de verwerking (artikel 4, § 1, 3° WVP)

37. De Commissie stelt vast dat ook deze analyse reeds werd gemaakt in voornoemde rechterlijke uitspraken en zij deelt die analyse. Er kan worden verwezen naar volgende relevante passages:
38. *"De vermelding van de vroegere bestuursmandaten van de bedrijfsleider van eiseres in de naderhand gefailleerde vennootschappen niet kan beschouwd worden als een onjuiste weergave van de realiteit, doch een correcte weergave biedt van de historie van de bestuursmandaten van de heer Johan V. In het bestand dat tot doel heeft aan potentiële klanten, leveranciers of creditverschaffers, handelsinformatie te geven over een vennootschap, is de vermelding van alle overige en eerdere bestuursmandaten van de bestuurders van deze vennootschap een ter zake dienend en niet overmatig gegeven. Om te beslissen over het al dan niet aangaan van een handels- of creditrelatie met een vennootschap is het immers niet enkel van belang om over informatie te beschikken in verband met haar activiteiten, haar economische positie en haar financiële situatie, maar ook over haar bestuurders of zaakvoerders. Naast de identiteit van deze bestuurders zijn gegevens over andere bestuursmandaten die zij uitoefenen of hebben uitgeoefend relevant om zich een beeld te vormen van de marktpositie van de vennootschap, waarop de handelsinformatie betrekking heeft. Deze gegevens verschaffen niet enkel informatie over de mate waarin de vennootschap geleid wordt door bestuurders die een algemene ervaring hebben in de bedrijfswereld of een specifieke ervaring in de sector waarin de vennootschap actief is, of in andere sectoren. Dit zijn elementen die ongetwijfeld kunnen meespelen bij het nemen van een beslissing over het aanknopen van een handelsrelatie of het toekennen van een credit aan een vennootschap. De vaststelling dat de vennootschap waarin een bestuurder een vroeger mandaat uitoefende naderhand in staat van faillissement werd*

*verklaard en dat dit een negatieve weerslag zou kunnen hebben op het aanknopen van nieuwe handelsrelaties of het bekomen van kredieten, is geen reden om het verwerken van deze informatie te verbieden. Het selectief verwijderen van informatie die ongunstig zou kunnen zijn, zou het degene die de persoonsgegevens verwerkt, onmogelijk maken de doeleinden te realiseren waarvoor deze gegevens worden aangewend, namelijk relevante handelsinformatie te verstrekken aan de gebruikers van de gegevensbank. Wanneer alle minder gunstige informatie zou dienen verwijderd te worden, zou dit de betrouwbaarheid van de informatie immers volledig ondermijnen"*¹¹.

39. *"Bovendien wijzen ze ook het bestaan van eventuele – personele - verbanden tussen de onderzochte vennootschap en andere vennootschappen aan. Dit zijn elementen die ongetwijfeld kunnen meespelen bij het nemen van een beslissing over het aanknopen van een handelsrelatie of het toekennen van een krediet aan een vennootschap"*¹².
40. *"Zelfs indien de informatie als negatief zou worden ervaren, dan nog kan dit op zich geen verwijdering ervan uit het bestand rechtvaardigen. Het betreft immers een gegeven dat een objectieve vaststelling inhoudt die relevant is voor de raadplegers van het bestand. Het verwijderen van dit gegeven zou een onvolledige weergave van de werkelijke toestand van de vennootschap en zijn bestuurders tot gevolg hebben"*¹³.
41. *"Eenmaal is vastgesteld dat de informatie over de andere bestuurdersmandaten van zaakvoerders en bestuurders een relevant gegeven is om opgenomen te worden in handelsinformatie van een vennootschap, zou de selectieve vermelding daarvan leiden tot de onvolledigheid en onbetrouwbaarheid van het gegevensbestand, waaruit in dat geval objectieve gegevens zouden weggelaten worden op subjectieve gronden"*¹⁴.
42. Wat betreft de opmerking van de klagers dat het rapport aan de basis ligt van geweigerde kredieten, kan worden verwezen naar volgende relevante passages:
43. *"Er dient een onderscheid gemaakt te worden tussen de relevantie van een bepaalde informatie en de mate waarin de beslissing om een handelsrelatie aan te knopen of een krediet toe te kennen afhankelijk zal zijn van deze informatie. Het eerste betreft de noodzaak op volledigheid van de beschikbare objectieve gegevens, het tweede gaat over de*

---

¹¹ Kh. Brugge (1e k.) 27 oktober 2004, T.G.R. 2007, 94-96.

¹² Kh. Kortrijk (1e k.) 19 juni 2003, T.G.R. 2007, 96-100.

¹³ Gent (1e k.) 6 januari 2005, T.G.R. 2007, 92-93.

¹⁴ Kh. Kortrijk (1e k.) 19 juni 2003, T.G.R. 2007, 96-100.

interpretatie ervan, die noodgedwongen subjectief is. Voor de klanten van verweerster die de "Creditel" databank raadplegen is het, om de redenen die hoger werden aangehaald, relevant een zicht te hebben op alle bestuurdersmandaten die bestuurders of zaakvoerders van een vennootschap hebben uitgeoefend. De invloed van de vaststelling dat een bestuurder eerder als bestuurder van een andere vennootschap in een faillissement betrokken is geweest op de beslissing om een handels- of bankrelatie aan te knopen, zal door degene die het bestand raadpleegt geïnterpreteerd worden, rekening gehouden met alle beschikbare gegevens. Het is zeer waarschijnlijk dat het feit dat de bestuurder van een vennootschap 18 jaar geleden, op zeer jeugdige leeftijd bestuurder geweest is van een andere vennootschap die in staat van faillissement werd verklaard, doch sedertdien in geen faillissementen meer betrokken is geweest, geen negatieve invloed zal hebben op de beslissingen van een handelsrelatie of een kredietinstelling ten aanzien van deze vennootschap. Het zou voor haar veel nadeliger kunnen zijn als deze informatie niet wordt vermeld en later aan het licht komt. Het opzettelijk verzwijgen van ongunstige informatie zou niet enkel de geloofwaardigheid van verweerster aantasten, maar kan ook een negatieve weerslag hebben op het vertrouwen van een handelspartner in eisers¹⁵.

44. *"Appellanten houden voor dat de vermelding van het faillissement van de vennootschap waarin tweede appellant een bestuurdersmandaat heeft uitgeoefend een negatieve weerslag zou hebben op hun huidige activiteiten. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat dit geenszins noodzakelijk het geval is. Eventuele handelspartners die kennis nemen van de informatie, weten dat een faillissement niet automatisch te wijten is aan een slecht bestuur van de bewuste vennootschap¹⁶.*
45. *"Welke gevolgen de raadplegers van het bestand van geïntimeerde aan deze informatie verbinden, behoort enkel aan deze toe en is vreemd aan de door geïntimeerde uitgeoefende activiteit die uitsluitend bestaat uit het verstrekken van de informatie. Deze raadplegers zijn trouwens gerechtigd op volledige informatie, ook al zouden zij aan bepaalde gegevens weinig belang hechten¹⁷.*
46. De Commissie kon overigens nog vaststellen dat in beide kredietdossiers de bankadviseur ook op grond van andere informatie de kredietaanvraag van de klagers afwees en dus niet louter op grond van het verkregen handelsrapport. Bovendien bleek ook dat in minstens

---

¹⁵ Kh. Kortrijk (1e k.) 19 juni 2003, T.G.R. 2007, 96-100.

¹⁶ Gent (1e k.) 6 januari 2005, T.G.R. 2007, 92-93.

¹⁷ Gent (1e k.) 6 januari 2005, T.G.R. 2007, 92-93.

één kredietdossier klager B ten aanzien van de bankadviseur de kans kreeg meer duiding en uitleg te geven bij het handelsrapport, maar de bankadviseur ondanks deze bijkomende uitleg, zijn kredietcomité niet heeft kunnen overtuigen het project van de klagers te financieren.

Nauwkeurigheid/volledigheid van de gegevens (artikel 4, § 1, 4° WVP)

47. De klagers stellen dat er in het handelsrapport een directe en ongenueanceerde band wordt gemaakt tussen hun voormalige mandaten in vennootschappen en het latere faillissement van die vennootschappen, en dit terwijl zij veelal niet eens meer het bestuur ervan waarnamen ten tijde van het faillissement.
48. De Commissie stelt vast dat deze band wel wordt verduidelijkt door inlichtingen te verstrekken, zoals de functie van de betrokkene, de datum van faillissement, de datum van uitdiensttreding van de betrokkene, enzovoort. Waar dit het geval was, konden de gebruikers van het handelsrapport dus vaststellen dat het ontslag van betrokkenen soms dateerde van voor het faillissement.
49. Er kan op grond van de beschikbare stukken evenmin beweerd worden dat de verweerder bewust een aantal gepubliceerde gegevens niet zou hebben vermeld die bv. wel gunstig zouden zijn geweest voor de klagers. Integendeel, de Commissie kon voor klager B vaststellen dat 2 vennootschappen waarin hij eerder een mandaat bekleedde niet-verschoonbaar werden verklaard, hetgeen bijvoorbeeld niet staat in het handelsrapport dat de kredietverstrekkers te zien kregen.
50. Verweerder heeft dus geen onjuiste, voor de klagers ontoereikende of bewust negatieve informatie meegedeeld over de klagers in zijn handelsinformatierapport.
51. Tot slot is de bewering dat klagers veelal niet meer het bestuur waarnamen ten tijde van het faillissement irrelevant als dit ontslag niet werd bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad want overeenkomstig artikel 76 Wetboek van Vennootschappen, niet tegenstelbaar aan derden, hetgeen 2 keer het geval bleek te zijn voor beide klagers.

Retentieduur van de gegevens (artikel 4, § 1, 5° WVP)

52. De Commissie stelt vast dat ook deze analyse reeds werd doorgevoerd in voornoemde rechterlijke uitspraken en zij deelt die analyse. Er kan worden verwezen naar volgende relevante passages:

53. *"In het voorliggend geval zijn er geen wettelijke bepalingen op grond waarvan zou dienen besloten te worden dat geen melding meer dient gemaakt te worden van eerder uitgeoefende bestuurdersmandaten, wanneer een bepaalde termijn na het beëindigen ervan verstreken is. Voor degene die de handelsinformatie raadpleegt zijn de gegevens over de volledige carrière van de bestuurders van de vennootschappen met wie hij desgevallend zaken wil doen, relevant. Het nut van deze informatie is niet noodzakelijk beperkt tot de meest recente gegevens. Men zal toch ook niet de oprichtingsdatum van een vennootschap weglaten, omdat zij reeds meer dan tien of twintig jaar bestaat. Net zoals de vaststelling dat een vennootschap reeds dertig of vijftig jaar bestaat een element kan zijn bij de beslissing om een handelsrelatie aan te knopen, geldt dit ook voor het feit dat zij bestuurd wordt door bestuurders die reeds een lange ervaring hebben in het bedrijfsleven"*¹⁸.

*"Geen enkele wettelijke bepaling houdt in dat na een bepaalde termijn geen melding meer kan of mag gemaakt worden van een eerder faillissement van een vennootschap waarin een bestuurder betrokken was. Gegevens omtrent alle eerdere bestuursmandaten zijn nuttig en relevant"*¹⁹.

54. *"Het is zeer waarschijnlijk dat het feit dat de bestuurder van een vennootschap 18 jaar geleden, op zeer jeugdige leeftijd bestuurder geweest is van een andere vennootschap die in staat van faillissement werd verklaard, doch sedertdien in geen faillissementen meer betrokken is geweest, geen negatieve invloed zal hebben op de beslissingen van een handelsrelatie of een kredietinstelling ten aanzien van deze vennootschap"*²⁰.

55. *"Dat de informatie meer dan 18 jaar oud is, doet geen afbreuk aan haar relevant karakter bij de voorlichting van potentiële handelspartners. Ook relatief oude informatie kan mede bepalend zijn voor het al dan niet aangaan van handelsrelaties"*²¹.

56. Ook de Commissie is dus van oordeel dat de voorliggende verwerking gedurende een langere periode relevant kan zijn gelet op het doel ervan.

57. Dit betekent evenwel nog niet dat dergelijke informatie onbeperkt in de tijd mag worden bewaard.

---

¹⁸ Kh. Kortrijk (1e k.) 19 juni 2003, T.G.R. 2007, 96-100.

¹⁹ Gent (1e k.) 6 januari 2005, T.G.R. 2007, 92-93.

²⁰ Kh. Kortrijk (1e k.) 19 juni 2003, T.G.R. 2007, 96-100.

²¹ Gent (1e k.) 6 januari 2005, T.G.R. 2007, 92-93.

58. Echter, op het moment van het indienen van de klacht (23 september 2014) maakten klagers terecht gewag van het feit dat de tot dan toe geldende aangifte van verweerder bij de Commissie een "onbeperkte" bewaartermijn van de gegevens vooropstelde. Het verzoek van verweerder om de aangifte op dat punt te wijzigen dateert slechts van 15/10/2014²², dus na de klacht.
59. Hoewel in casu de litigieuze gegevens voornamelijk betrekking hebben op relatief recente faillissementen, waardoor zich de facto nog geen echt probleem van retentieduur kon stellen, weerhoudt de Commissie de inbreuk op artikel 4, § 1, 5° WVP, gelet op de op dat moment geldende aangifte van verweerder bij de Commissie welke een "onbeperkte" bewaartermijn van de gegevens vooropstelde.
60. Gezien de verweerder tenslotte zelf heeft verklaard in zijn recent vernieuwde aangifte dat *"De gegevens worden niet langer bewaard dan noodzakelijk is voor de verwezenlijking van de doeleinden waarvoor zij worden verkregen of waarvoor zij verder worden verwerkt"*, zal de verweerder in de praktijk periodiek moeten nagaan of de ouderdom van de gegevens op een gegeven moment toch niet de relevantie ervan in de weg staat.

Mogelijke vrijstelling op de informatieplicht in de zin van artikel 9 § 2, tweede lid, b) WVP

61. De Commissie stelt nog vast dat verweerder in zijn verweer, maar ook in het kader van de recent vernieuwde aangifte, gewag maakt van een mogelijke vrijstelling op de informatieplicht van artikel 9 § 2 WVP en daarbij ten onrechte verwijst naar artikel 3 § 5 WVP, terwijl hij duidelijk de mogelijke vrijstelling van artikel 9 § 2, tweede lid, b) WVP beoogt. Klagers menen dat verweerder zich niet kan beroepen op bedoelde vrijstelling.
62. De Commissie is inderdaad van oordeel dat verweerder zich niet batig kan beroepen op deze vrijstelling, omdat de verwerking gevolgen kan hebben voor de betrokkenen (in casu bv. een geweigerde kredietaanvraag), zodat in haar ogen de verweerder wel moet voldoen aan de informatieplicht van artikel 9 § 2 WVP. Zij is bovendien van oordeel dat het moet gaan om de 'uitgebreide' informatieplicht waarvan sprake in artikel 9 § 2 WVP, om een eerlijke verwerking ten opzichte van de betrokkenen te kunnen waarborgen in de zin van artikel 4 § 1, 1° WVP, met name door hen tevens te wijzen op hun recht op inzage,

---

²² In de gewijzigde aangifte staat er thans :*" De bewaartermijn kan niet in absolute termen uitgedrukt worden, maar moet steeds in concreto beoordeeld worden. De gegevens worden niet langer bewaard dan noodzakelijk is voor de verwezenlijking van de doeleinden waarvoor zij worden verkregen of waarvoor zij verder worden verwerkt"*.

verbetering, alsook door hen de betrokken gegevenscategorieën en de ontvangers of de categorieën ontvangers mee te delen²³.

OM DEZE REDENEN,

- Is de Commissie van oordeel dat:
  - de klacht **ontvankelijk** is;
  - de klacht **gegrond is** wat betreft de vermeende inbreuk op artikel 4, § 1, 5° WVP, gelet op de op dat moment geldende aangifte van verweerder bij de Commissie welke een "onbeperkte" bewaartermijn van de gegevens vooropstelde;
  - de klacht voor het overige **ongegrond** is;
- Beslist de Commissie dat de volledige tekst van onderhavig advies enkel zal worden meegedeeld aan:
  - de klagers A en B, vertegenwoordigd door meester C;
  - de verweerder D;
  - de Minister van Justitie, overeenkomstig artikel 31, § 5, WVP;
- Beslist de Commissie om een versie van onderhavig advies waarin de namen van de partijen zijn geanonimiseerd, te publiceren op haar website.

Voor de Wnd. Administrateur, afw.

De Voorzitter,

(get.) An Machtens
Wnd. Afdelingshoofd ORM

(get.) Willem Debeuckelaere

---

²³ Zie artikel 9 § 2, eerste lid d) WVP.